

Anarko Sendikalizm'in Burjuva Kökleri

Vahşi Devrim

Feral Faun

2013

Bizler, sadece işveren sınıfıyla savaşmanın bu günlerde etkili olacağından değil, ayrıca otoriterlik veya sömürünün olmadığı özgür ve eşit bir toplumun habercisi olduğundan –ve temellerini içinde barındırdığından- dolayı doğrudan demokrasi üzerinde temellenmiş bir işçi hareketinin tarafını tutuyoruz. –Anarko-sendikalist bir organizasyon olan Workers Solidarity Alliance’ın (İşçilerin Dayanışma İttifakı) bir el ilanından alınmıştır. Vurgular eklenmiştir.

On dördüncü ve on beşinci yüzyılda Amerika’nın Bağımsızlık Savaşı ve Fransız Devriminde dramatik olarak doruğa çıkan sosyal bir dönüşüm yaşanmaya başlandı. Bu periyot burjuvaların feodal sisteme ve Katolik Kilisesi’ne karşı bir başkaldırı dönemi idi. Feodalizmin yerine, ekonomik olarak kapitalizm ve politik sistem olarak politik demokrasi ortaya çıktı. Seçilmiş olmayan bir aristokrasi veya yöneten bir krala izin vermek yerine, liberal demokrasi “insanların” kendilerini temsilcileri veya oylarıyla yönetmesini talep etti. Anarko-sendikalistlerden yukarıda alıntılanırdığı gibi, burjuvalar “otoriterliğin ve sömürünün olmadığı, eşit ve özgür bir toplum” istediler. “İşçiler” ve “işverenler” hakkındaki bölümleri çıkartın ve Thomas Paine bu alıntıyı yazabilmiştir..

Elbette ki, anarko-sendikalistler bize burjuva devrimcileriyle aynı cümleleri kullanmadıklarını söyleyeceklerdir. Şayet bu anarko-sendikalizmin sadece Burjuva terminolojisini devralmaktansa en önemli bakımlardan benzediği gerçeği yansıdığı gerçeğinden dolayı değilse, onları kendi sözlerine götüreceğim. Anarko-sendikalistler tarafından desteklenmiş olan değerler burjuva liberal teorisyenlerin en radikallerinden önemli bir biçimde farklıdır ve onların imtihan üstüne teorileri liberal teorinin sadece bir uzantısı olduklarını ispatlar.

Daha önce de söylediğim gibi, burjuvaziye güç veren ekonomik sistem kapitalizmdir. Kapitalizmin uzunlamasına tanımlanmasına gitmeyeceğim – kapitalizmin niteliğini tanımlamanın diğer ekonomik sistemlerle karşılaştırıldığında kapitalistlerin varlığı olduğu değil, devam eden ekonomik genişlemeye izin veren artı ürün üretimi olduğunu söylemek kafidir. Kapitalizm son derece ahlaki bir sistemdir – ki bu onun, bireylerin problemsiz bir şekilde genişlemesi için ihtiyaçlarına, arzularına veya hırslarına öncelik veren değerleri gerektirdiğini söylemektir. Kapitalist genişleme için zaruri olan bu değerler üretim ve ilerlemedir. İleride sermayenin genişlemesine tehdit olduğu görünmedikçe her teknolojik ilerleme, bu yüzden kucaklanmaktadır. Üretim ve ilerleme için zaruri olan çalışmak ve bundan dolayı burjuva çalışmaya son derece önem gösterir- ve “radikal” işçi propagandacıları tarafından çizilen resme zıt olarak, kapitalistler için endüstriyel işçilerden daha fazla çalışmak nadir değil, üretken çalışmaktan ziyade örgütseldir. Çalışmaktan kaçınmayı becerenler kapitalist toplumların ahlaki olarak pisliklerdir-çalışan insanları için parazitlerdir.

Anarko-sendikalistler bu kapitalist değerlerin her birini kucaklamaktadırlar. Hedefleri üretim üzerinde “gerçek insan hakimiyetidir.” Zıtlığa yüksek düzeydeki antropolojik kanıta rağmen, onlar ilk insanların hayatta sadece hayatta kalma mücadelesi verdiklerini zannetmektedirler. Ve şu anki gibi bazı yaşamı kolaylaştırıcı eşyalarla mükemmel bir yaşam sunan teknoloji ve onun ilerlemesinin üretimine minnettardır. Sendikalistler, yaşam için tehlike olarak birkaç belirli teknolojinin farkındadırlar fakat teknolojiyi ve ilerlemeyi genelde iyi şeyler olarak görmektedirler. Bunun ışığında, onların çalışma üzerinde rapsodi yapmaları şaşırtıcı değildir, çünkü çalışma olmadan üretim ve ilerleme olmayacaktır. Burjuvazi gibi, onlarda çalışmayan insanları “parazit” olarak görmektedirler. (Chaze Bufe’nin “Dinle Anarşist!”ine bakın) onların kapitalist sistemle tek problemleri, kimin sorumluluğunda olduğudur – onlar büyük şirketler ve devletlerin sorumluluğu altında olsak, çalışan insanların uluslar arası bir sendikası olan One Big Capitalist’i tercih etmektedirler. Fakat temel yapı aynı olacaktır. Burjuva gibi – ve hatta burjuvadan da daha çok- anarko-sendikalistler de kapitalizm için gerekli olan değerleri kucaklamaktadırlar.

Eğer üretim ve ilerleme çalışmayı zaruri kılan pozitif değerlerse, sosyal uyum da eşit olarak zaruridir. Daha önce de söylediğim gibi çalışmaktan kaçınmak parazitlik olarak görülmektedir. Alınamayan her hangi bir zevk ve üretim kontrolü altına girmiş olmak ahlaki değildir. Topluma hiçbir pozitif katkıda bulunmayan serseri, berduş, çingene, haydut, bütün bireyler dibe vurmuş veya suçlu bireyler olarak mahkum edilmektedirler. Hatta Bohem - uyumsuz artist, müzisyen veya şair – burjuvanın gözlerinde sanıktır – hiç değilse onların hain yaratıcı tutkularını iyileştirmek için bir yol bulunana kadar.

Topluma uygun davranmayanlara karşı bu aynı tutum anarko-sendikalistler tarafından da takınılmaktadır. Chaz Bufe'nin "marjinalleri" "Dinle Anarşist!"te paylaşması bunu tamamen açığa çıkarmaktadır. CNT'nin sürekli olarak "anarşist haydut Sabate"sini (anarşistlerin soygunlarından hala para almaya ve kullanmaya devam ederken) küçümseme şekli gerçekten tiksindiricidir. Tarihi boyunca, anarko-sendikalizm bazen ikna yoluyla, bazen aşağılama yoluyla anarşik isyancıları topluma uymak ve onu kabullenmeleri için o zapt edilemez isyancıların ateşlerini söndürmeye çalışmıştır. Anarşik isyan her nerede reformların ötesine geçtiyse, anarko-sendikalistler ilk olarak onları inançsızlar, "Suçlular! ve Teröristler!" olarak adlandırırlar. Burjuvalar gibi, onlarda üretimin güzel bir şekilde ilerlemesini isterler ve bu sosyal uyumu gerektirir.

Sosyal uyumla el ele hareket etmek sosyal barış için bir aşka gider. Burjuvaların sermayeyi genişletmek için uluslar arasındaki savaşları istismar ettiği, fakat her hangi bir şiddetin kapitalizmin güzel bir şekilde işlemlerini bozana kadar bunun doğru olduğu gerçektir. Sadece rasyonel ve ahlaki temeli olan özel otoriteler tarafından tayin edilmiş şiddet burjuva toplumunda her hangi bir yer alabilir. Kişisel anlaşmazlıklar rasyonel tartışmayla, görüşmeyle veya uygun yöntemle üstesinden gelinmiş olan sadece fiziksel şiddeti içermemek ve nazik olunması gereken şeylerdir. Elbette ki hırslar alevlendirilmemelidir. Sosyal barış koşulların en aşırısı altında sadece kırılmak içindir. Anarko-sendikalistler ayrıca sosyal barışa önem vermektedirler. Luigi Fabbri'nin "Anarşizm'deki Burjuva Etkiler"den Bufe'nin "Dinle Anarşist!"ine, onlar anarşistleri şiddetin sözlü ifadesinden kaçınmaları için uyarmaya çalışmaktadırlar- ironik olarak anarşizmin yanlış kavranmasından olmayan kaynakların burjuva basını tarafından yaratıldığını iddia ederek onların cesaretli ve zeki insanların otoriteye karşı isyanlarının neden burjuva basınının sözleri tarafından teslim alınmış olacağını düşündüklerini bilmiyorum. Burjuvalar gibi, anarko-sendikalistler de bizi anlaşmazlıklarımızı rasyonel olarak, öfkeden uzak, barışçıl bir yolda ifade etmeye çağırmaktadırlar. Bireysel isyanın her hangi aktif, şiddet içerikli ifadesi anarko-sendikalistler tarafından sorumsuz, karşı devrimci ve ahlaksız olarak görülmektedir. Suç işleyenler safdilli ve daha çok adi suçlular ve teröristler olarak etiketlenmektedirler. aslında, outside of a "devrimci durumun" dışında, anarko-sendikalistler illegal aktivitenin çoğu biçimini yaratıcılık karşıtı olduğunu düşündükleri için reddetmektedirler (fakat bu ister istemez kötü müdür?). Sadece çalışan sınıfının ayaklanması (anarko-sendikalist teorideki "gerçek otorite") şiddeti haklı çıkarabilir - ve bu şiddet üretim araçlarını bozulmamış kılmak ve anarko-sendikalist üretimi mümkün kılmak için pürüzsüz bir geçiş yaratmak için rasyonel ve ahlaki olunmak zorundadır.

Anarko-sendikalistler ayrıca rasyonel, ahlaki bir toplum yaratmayı umud etmektedirler. Bizleri "ir-rasyonaliteye nerede ve ne zaman ortaya çıkarsa saldırmaya" davet etmektedirler. Bugünkü toplumda gördükleri problem, onun yeterince rasyonel veya ahlaki olmadığıdır. Neden (onların görüşüne göre) ahlaki davranışın kaynağı olduğundan beri, yaşamın her alanında hüküm sürmek zorundadır. Tutku veya arzularımız değil, "rasyonel kişisel çıkarlarımız" rehberimiz olmalıdır, der sendikalistler, faydacıları tekrarlayarak. Her ikisi de üretici üretim araçlarını kontrol ederse, endüstriyel toplumdaki üretim araçlarının kontrolünün her hangi biri için mümkün olup olmadığı sorusuna neşeli bir şekilde aldırış etmeyerek ilan ettiği çok rasyonel ve ahlakidir.

Hem burjuva liberal teorisyenleri hem de anarko-sendikalistler özgürlük, eşitlik, adalet temelli, insan haklarını garanti eden rasyonel, ahlaki bir toplum ister. Her ikisi de bilimsel ve teknolojik ilerlemeyi garanti eden yüksek seviyelerde üretimle pürüzsüz bir biçimde işleyen bir ekonomiyi isterler. Her ikisi de projelerini gerçekleştirmek için sosyal barış ve uyum isterler. Projelerinin aynı olduğunu düşünmemek zordur. Ben sadece iki kayda değer fark görüyorum. Burjuvalar ekonomiyi özel girişim biçiminde verimli ve ahlaki olarak işleyebilen apolitik bir güç olarak görür. Anarko-sendikalistler ekonomiyi o nedenle demokratik olarak işletilmesi gereken politik bir güç olarak tanımaktadırlar.

Burjuva liberalleri temsili demokrasinin kendi ideallerini yaratabileceğine inanırlar. Anarko-sendikalistler demokrasinin doğrudan olması gerektiğine inanırlar - fakat bize her sosyal sorunda doğrudan oy vererek zaman harcamak isteyip istemediğimizi sormamaktadırlar. Anarko-sendikalistlerin projesi, burjuva liberalizminin gerçekten sadece bir uzantısıdır - projeyi kendi mantıksal neticesinden ileri götürme girişimidir.

Bu beni burjuva liberalizmiyle anarko-sendikalizm arasında, fikirlerde değil ama cehalette aynı paralelede oldukları fikrine götürdü. Hiçbiri altında yaşadığımız sosyal sistemin gerçekliklerinin farkında değildir. "Kölelerin her günü aktiviteyi köleliği yeniden üretir " (Fredy Perlman). Özgürlük ve demokrasiden bahsederken, burjuva liberalleri ve anarko-sendikalistlerin her ikisi de sadece onları kontrol eden insan otoriteleri görmektedirler; köleliklerinin gerçek kaynağı olan katıldıkları sosyal aktivitelere karşı kördürler. Bu yüzden, burjuva liberalleri papazları ve kralları yok etmekten memnundurlar, anarko-sendikalistler de başkanları ve patronları ilave etmektedirler. Fakat fabrikalar, dükkanlar (sendikalistler onları dağıtım merkezleri olarak tanımlasa da), aile – bütün sosyal sistem bozulmamış kalacaktır. Eğer günlük aktivitemiz kayda değer bir şekilde değişmemişse – ve anarko-sendikalistler içinde çalışacakları fabrikayı yönetmenin yükünü de ekleyerek değişme istemenin hiçbir anlatımını yapmamaktadırlar – Eğer sadece patronlar yoksa onu ne farklı kılacaktır? – Bizler hala köleyiz! "İsim değişikliği canavarı defetmemektedir." Fakat burjuva liberallerinin ne de anarko-sendikalistlerin sosyal sistemdeki köleliğin özünü neden göremediklerinin bir nedeni vardır.

Onlar özgürlüğü tek bireyin kendi seçimlerini yapma kabiliyeti olarak görmemektedirler. Onlar, bunu ilerici, rasyonel bir toplumun parçasıyla tamamen ve aktif olarak bütünleşmiş hale gelmesi için bireyin yeteneği olarak görmektedirler. "Kölelik özgürlüktür", faşist düşünmenin Stalinist bir sapması değildir; bu, özgürlüğe birey yerine toplumu atfeden bütün perspektiflerdeki özdür. Bu gibi toplumların "özgürlüğünü" garanti etmenin tek yolu uyumsuzluğu ve isyanı her nerede ortaya çıkarsa bastırmaktır. Anarko-sendikalistler devleti ortandan kaldırmaktan bahsedebilirler, ama toplumlarının pürüzsüz bir şekilde işlenmesini garanti etmek için fonksiyonlarının her birini yeniden oluşturmaları gerekecektir. Anarko-sendikalizm bugünkü toplumdan radikal bir kopuş göstermemektedir. Bu toplumun değerlerini sadece sürdürmeye çabalamakta ve böylece bizim günlük yaşamlarımızda bizi tamamen egemenlik altına almaktadır. Bütün gerçek isyancılar, hainler, haydutlar ve vahşi özgür ruhlar anarko-sendikalist bir topluma bugünküne olmaksızın razı olamazlar.

Toplumla birlikte radikal bir çatlak yaratan cehennemi önermeye devam etmiş olacaktık, çünkü köleliğimiz üzerinde daha fazla kontrol istiyoruz.– ve bunu bütün anarko-sendikalistler bize önerir – zincirlerimizi kırmak ve yaşamlarımızı tam anlamıyla yaşamak istiyoruz.

Posia

Feral Faun
Anarko Sendikalizm'in Burjuva Kökleri
Vahşi Devrim
2013

01.05.2022 tarihinde şuradan alındı: isyananarsi.blogspot.com

Çeviri: u.

İngilizce Ash: Feral Revolution: The Bourgeois Roots of Anarcho Syndicalism
<https://tr.anarchistlibraries.net/library/feral-faun-anarko-sendikalizm-in-burjuva-kokleri>

edu.wll.im